

İYİLİK BİR PUSULA

Klinik Psikolog
İrem Oturaklıoğlu Kaya

Çizer: Sinem Halicioğlu

O sabah gözlerimi açtığımda, içimde tuhaf bir his vardı. O gün bambaşka bir gün olacak gibiydi... Annem yine o muhteşem ballı kreplerinden yapmıştı kahvaltıda. Kreplerimi afiyetle mideye indirdim ve üstüme en sevdiğim tişörtümü geçirdim.

"Anne, sahili temizlemeye gidiyoruz."

Damla ve annesiyle buluřacađız.” dedim.

“Ne güzel!” dedi annem gözleri parlayarak.

“Ama đleden sonra eve dn, tamam mı?
Dedenler gelecek, unutma.”

“Tabii anne, öđle yemeđinde evde olurum,
söz!” diye neřeyle seslendim ve kapıya
kořtum.

Deniz Yıldızı Şenliğı'ne bir hafta kalmıştı ve bugün sahil temizliğı günüydü.

Her yıl yaz başında yapılan bu şenlikte sahilimiz rengârenk olurdu. Yunus gösterileri, ıfık şovları, el işi tezgâhları... **Büyük küçük herkes bu şenliğı dört gözle beklerdi.**

Şenlik öncesi sahilimizi pırıl pırıl yapmak için Damla'nın annesi dün akşam herkese

haber vermişti. Bütün mahalle bugün sahilde olacaktı.

Köşeyi döner dönmez Damla'yı gördüm. Güneşte parlayan kızıl saçlarıyla bana el sallıyordu. En yakın arkadaşım la her sabah sahilde olmak muhteşemdi.

"Günaydın!" diye seslendim.

"Günaydın Efnan! İnanamıyorum, neredeyse bütün mahalleli burada!"

Gerçekten de herkes oradaydı. Kimisi eldivenleriyle çöpleri topluyordu, kimi minik

tırmıklarla kumları tarıyordu, bazıları da kayalıkların çevresini temizliyordu. Damla'nın annesi bize plastik eldivenler ve küçük tırmıklar verdi. "Ben řu tarafa gidiyorum çocuklar. Siz de diğer tarafı temizleyin." dedi.

Ben her zamanki gibi işime koyuldum.

Damla ise... **Ah, bizim Damla işte! Bir eliyle çöp topluyor, diğer eliyle bulduğu güzel deniz kabuklarını cebine atıyordu.**

Birden heyecanla zıplamaya başladı.

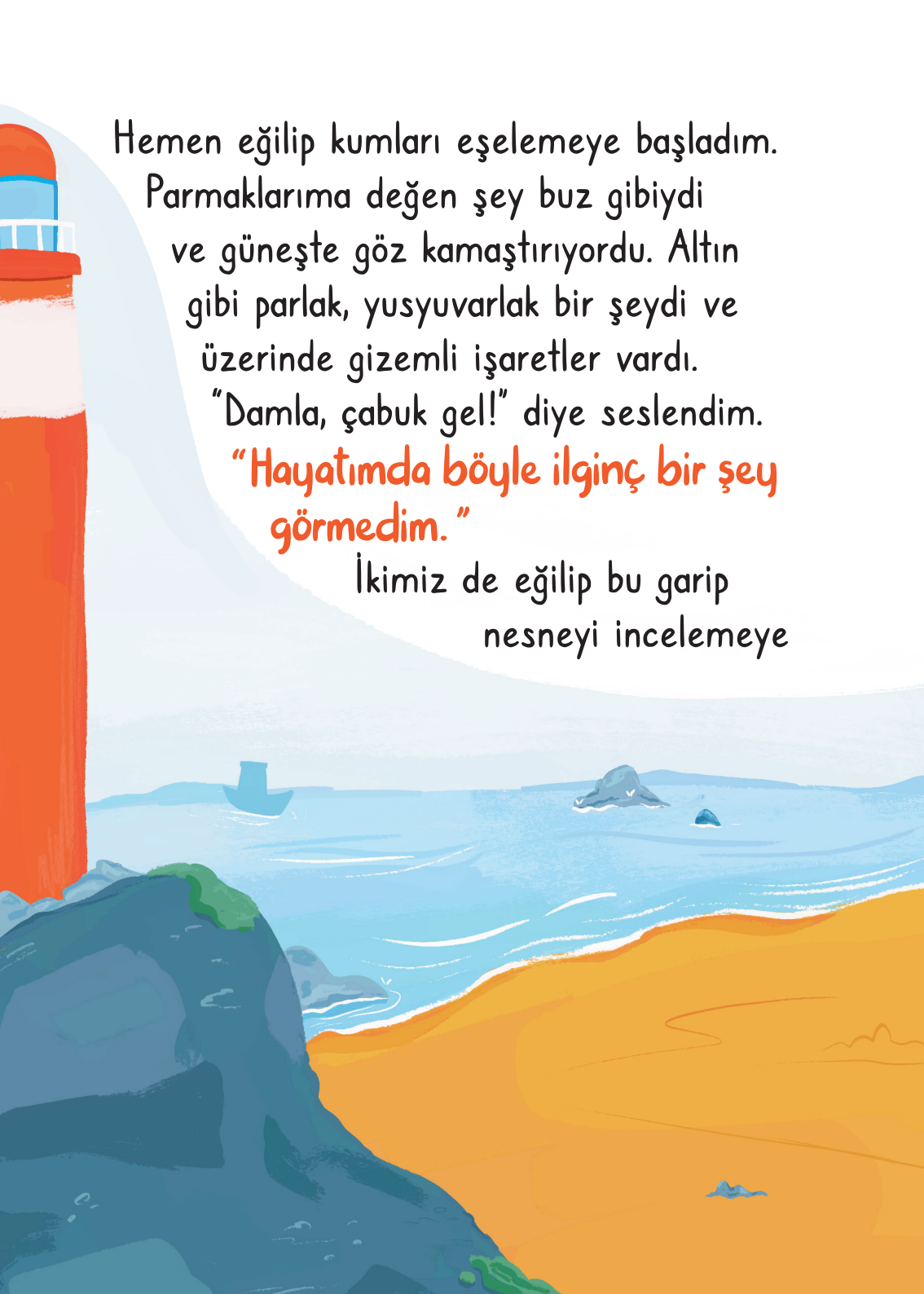
“Efnan, duydun mu? Şenlikte bu yıl yunusların gösterisi yine olacaktı. Geçen yıl kaçırmıştım.”

“Asıl sürpriz başka...” dedim kumları

tararken. “Dün akşam Balıkçı Cem amcanın teknesini gördüm. Prova yapıyordu. Öyle bir ışık gösterisi hazırlamış ki tüm koy, **deniz feneri gibi rengârenk olacaktı.**”

Tam o sırada tırmığım sert bir şeye takıldı.

Hemen eğilip kumları eşelemeye başladım.

Parmaklarıma değen şey buz gibiydi
ve güneşte göz kamaştırıyordu. Altın
gibi parlak, yusyuvarlak bir şeydi ve
üzerinde gizemli işaretler vardı.

“Damla, çabuk gel!” diye seslendim.

**“Hayatımda böyle ilginç bir şey
görmedim.”**

İkimiz de eğilip bu garip
nesneyi incelemeye

başladık. Bir pusulalar gibi de değildi.
Üzerinde üç özel yön vardı ve her yönde
güzel bir kelime yazılıydı: **Yardım**,
Paylaşma ve **Sevgi**.

Limandan gelen motor sesi bizi yerimizden
sıçrattı. Başımızı kaldırıp baktığımızda
Balıkçı Cem amcanın mavi
beyaz teknesini
gördük. Her

